

kunde sætte Noget igjennem, saa var det rigtignere at fremsætte sin Mening klart og bestemt, naar man vilde gjøre det til et Valgprogram. Dette er noget helt Andet end det, som det ærede Medlem havde hørt. Jeg vilde dernæst ogsaa bemærke imod den ærede Minister, at jeg idag ikke har sagt, at jeg ikke vilde have Reformen, der ikke gif fuldt ud. (Ministeren for Kirke- og Undervisning svæfene: Det var ikke det ærede Medlem, jeg sigtede til!) Nei, men jeg vilde blot bemærke, at jeg netop sagde, at naar der var en Mand, der kunde sætte Sagen igjennem med et Grundlag, som kunde videre udbille Friheden, saa fandt jeg, at det kunde være rigtigt at komme med en Reform, om den end ikke strax gif saa vidt, som man kunde ønske det. Der var et Medlem, som mente, at jeg vilde have, at Folketirken skulde afflange den theologiske Dannelse for sine Præster. Det kunde naturligvis aldrig falde mig ind at have nogen Mening om, hvad Folketirken skulde gjøre i saa Henseende, da jeg vil have, at Folketirken selv skal bestemme, hvilken Slags Dannelse den vil have for sine Læere. Jeg har aldrig sagt noget Saadant, som vilde stride aldeles mod hele min Anskuelse.

Bojsen: Jeg kan let tilgive den høitærede Kultusminister Udtryk, hvori jeg egentlig slet ikke kan lægge nogen Værd; men naar han kalder det en Frase, naar vi forlange, at et Skridt paa Selvstyrelsens Bane skal tages fuldt ud, saa kan jeg dog ikke deri give ham Ret. Mener den høitærede Minister kun, at intet Skridt paa denne Bane er absolut det sidste, og mener han kun, at ethvert saadant Skridt er relativt, enten et Tilbagekridt eller et Fremskridt i Forhold til andre Skridt, saa er det selvfølgelig en klar Sandhed. Men naar her er Tale om at tage et Skridt og tage det fuldt ud, tales der selvfølgelig kun om et enkelt Skridt, og dette enkelte Skridt — jeg har intet andet nævnt — er Spørgsmaalet om den Myndighed, man vil lægge i Menighedsudvalgets Haand, og det er dette bestemte Skridt, jeg har forlangt taget fuldt ud med Hensyn til Anerkjendelsen af Flertal-

lets Ret, Anerkjendelsen af den almindelige Stemmeret ogsaa i dette Forhold.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sattes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 61 Stemmer.

Soyer-Møller: Jeg tillader mig at foreslaa denne Sag henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Bojsen: Forslagsstillerne kunne ialtsald fra deres Standpunkt ikke se nogen Grund til at bringe denne Sag i et Udvalg, da Forslaget netop i den Skikkelse, hvori det er foreslagt, er Resultatet af Folkethingsudvalgets Behandling ifjor, og jeg skal derfor tillade mig at fraraade Nedsettelsen af et Udvalg.

Soyer-Møller: Jeg gaar ud fra, at det er Thingets alvorlige Mening, at der skal komme Noget ud af denne Sag. Jeg har allerede ved første Behandling i forrige Session tilladt mig at udtale, at jeg ikke forstod den høitærede Ministers Modstand imod Forslaget, og jeg forstaaer den ligesaa lidt nu som dengang, men saa Meget er afgjort, at dersom Lovforslaget skal træde frem med den Kraft, som jeg ønsker det, saa maa det efter min Mening underkastes en ny Behandling, fordi der er meget store og gennemgribende Spørgsmaal, som det vil være nødvendigt at tage frem, og som ikke bleve frentagne ifjor. Jeg skal ikke opholde mig ved, hvilke disse Spørgsmaal ere, men fremdeles fastholde mit Forslag om, at Sagen overgives til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Bojsen: Maa jeg blot dertil sige, at vi efter de Yttringer, som her ere faldne, ikke kunne være noget Haab om, at der vil komme noget Resultat ud af et Udvalgs Behandling her i Thinget, men Tanken har været, at det Udbytte, vi kunne vente os, nærmest skulde fremkomme ved Forhandling med det andet Thing.